Так, наче все, що спалено на дим,
Вертається з вітрами. Сиве око
Ще блимає над обрієм блідим.
І марить місто спокоєм. І соком,
Терпким і сильним, повниться трава
З асфальтових вибоїн. І над нами –
Чиясь долоня, тепла і жива,
З блакитними – крізь пальці – небесами.